

1 Загальна інформація

(а) Організаційна структура та діяльність

Приватне акціонерне товариство "Вім-Біль-Данн Україна" ("Компанія" або "Товариство") є компанією, зареєстрованою в Україні. Юридична адреса Товариства: Україна, Київська область, Києво-Святошинський район, м. Вишневе, вул. Промислова, 7. Основним видом діяльності Товариства є надання послуг з виробництва молочних продуктів з використанням давальницької сировини наданої ТОВ "Сандора".

Власником 97,6633% акцій Товариства і материнською компанією для Товариства є ТОВ "Вім-Біль-Данн Продукти Харчування" (Росія). Фактичною контролюючою стороною ТОВ "Вім-Біль-Данн Продукти Харчування" (Росія) є PepsiCo Inc.

(б) Умови здійснення діяльності

Діяльність Компанії переважно здійснюється в Україні. Політична й економічна ситуація в Україні в останні роки нестабільна, їй притаманні особливості ринку, що розвивається. Внаслідок цього, здійснення діяльності в країні пов'язане з ризиками, що є нетиповими для інших.

Починаючи з 2014 року, економічна ситуація в Україні істотно погіршилася внаслідок зниження обсягів торгівлі з Російською Федерацією та військової напруженості в Східній Україні. Незважаючи на те, що в 2016-2017 рр. ситуація як і раніше залишалася нестабільною, українська економіка почала демонструвати деякі ознаки поживлення, такі, як уповільнення темпів інфляції, зниження темпів знецінення гривні по відношенню до основних іноземних валют, зростання міжнародних резервів Національного банку України («НБУ») і загальне поживлення ділової активності.

У листопаді 2018 року, після загострення конфлікту із Російською Федерацією у районі водного шляху, що з'єднує Азовське і Чорне море, українська влада запровадила військовий стан строком на 30 днів у 10 регіонах, розташованих уздовж російського та молдавського кордонів, Азовського та Чорноморського узбережжя. Затверджені заходи включали часткову мобілізацію населення, посилення захисту кордонів та інформаційної безпеки. Після закінчення 30-денного періоду у грудні 2018 року, військовий стан був відмінений.

У 2016 - 2018 рр. НБУ зняв деякі обмеження на операції з обміну валюти, запроваджені в 2014-2015 рр. Зокрема, була поступово знижена частка надходжень в іноземній валюті, що підлягає обов'язковому продажу на міжбанківському ринку, а розрахунковий період для експортно-імпорتنих операцій в іноземній валюті був збільшений. Крім того, НБУ дозволив українським компаніям виплачувати дивіденди за кордон у межах певного щомісячного ліміту.

Банківська система залишається вкрай нестабільною через малі обсяги капіталу і погану якість активів, а українські компанії та банки, як і раніше, відчувають брак фінансування з боку внутрішніх і міжнародних фінансових ринків.

Міжнародний валютний фонд продовжив надавати підтримку українському уряду в рамках чотирирічної програми розширеного фінансування МВФ, затвердженої в березні 2015 року. Інші міжнародні фінансові установи також надавали останніми роками значну технічну підтримку з тим, щоб допомогти Україні реструктурувати зовнішній борг і здійснити різні реформи (в тому числі реформу по боротьбі з корупцією, реформу в сфері корпоративного права і поступову лібералізацію енергетичного сектора).

У грудні 2018 року Moody's підвищило кредитний рейтинг України до Саа1 з «позитивним» прогнозом, що було пов'язано з недавніми державними реформами і поліпшенням міжнародних відносин. Подальша стабілізація економічної та політичної ситуації залежить від продовження проведення урядом структурних реформ та інших чинників.

Хоча управлінський персонал вважає, що він вживає належні заходи на підтримку стабільної діяльності Компанії, необхідні за існуючих обставин, подальша нестабільність умов здійснення діяльності може спричинити негативний вплив на результати діяльності та фінансовий стан Компанії, характер та наслідки якого на поточний момент визначити неможливо. Ця фінансова звітність відображає поточну оцінку управлінського персоналу щодо впливу умов здійснення діяльності в Україні на операційну діяльність та фінансовий стан Компанії. Майбутні умови здійснення діяльності можуть відрізнятись від оцінки управлінського персоналу.

(в) Безперервність діяльності

За рік, що закінчився 31 грудня 2018 року Товариство отримало чистий прибуток у розмірі 156,173 тис. грн. Станом на 31 грудня 2018 року поточні зобов'язання Підприємства перевищували поточні активи на 101,229 тис. грн. на цю дату. Більшість зобов'язань Товариства представлені позиками, одержаними від пов'язаних сторін і, таким чином, Підприємство має значні зобов'язання перед пов'язаними сторонами.

Діяльність Товариства є невід'ємною частиною комерційної діяльності PepsiCo Group («Група»). Керівництво вважає, що Група буде надавати необхідну фінансову підтримку Товариству і, таким чином, має обґрунтовані очікування щодо того, що Товариство має достатньо ресурсів для продовження своєї операційної діяльності в найближчому майбутньому, і буде в змозі виконати свої зобов'язання у встановлені терміни. Кредитори Товариства, що належать до PepsiCo Group, надали керівництву Товариства офіційне підтвердження, що сприятимуть фінансовій підтримці Товариства і не вимагатимуть негайного погашення кредитів, термін погашення яких закінчується у 2019 році, якщо це погіршить фінансовий стан ПрАТ «Вім-Білль-Дана Україна». Керівництво вважає, що воно вживає всі необхідні заходи для підтримки стійкості і зростання бізнесу Товариства в поточних умовах.

У березні 2018 року позики, одержані від пов'язаних осіб, були пролонговані до 30 червня 2019 року (див. примітку 8).

2 Основа складання фінансової звітності

(а) Підтвердження відповідності

Ця фінансова звітність була складена згідно з Міжнародними стандартами фінансової звітності (далі - МСФЗ) та вимог законодавства України що до фінансової звітності.

Протягом усіх звітних періодів, представлених у цій фінансовій звітності, Товариство послідовно застосовувало основні принципи облікової політики, викладені далі.

Це перший комплект річної фінансової звітності Товариства, підготовленої із застосуванням вимог МСФЗ (IFRS) 15 «Дохід від договорів з клієнтами» та МСФЗ (IFRS) 9 «Фінансові інструменти». Зміни суттєвих принципів облікової політики розкрито у примітках 3 (й) та 3 (г).

(б) Основа оцінки

Фінансова звітність складена на основі принципу історичної (первісної) вартості.

(в) Функціональна валюта та валюта подання

Національною валютою України є гривня, яка є функціональною валютою суб'єктів господарювання Товариства, оскільки в Україні розміщено основні виробничі активи та реалізується більшість продукції. Фінансова звітність подана у гривнях, округлених до тисяч гривень.

(г) Використання оцінок, припущень та суджень

Складання фінансової звітності згідно з МСФЗ вимагає від управлінського персоналу формування суджень, оцінок та припущень, які впливають на застосування принципів облікової політики, на суми активів та зобов'язань, доходів та витрат, відображених у звітності, а також на розкриття інформації про непередбачені активи та зобов'язання. Фактичні результати можуть відрізнятися від цих оцінок.

Оцінки та припущення, на яких вони ґрунтуються, регулярно переглядаються. Результати перегляду облікових оцінок визнаються у періоді, в якому вони переглядаються, а також у всіх наступних періодах, на які впливають такі оцінки.

Інформація про важливі судження, оцінки та припущення, що використовувалися при застосуванні принципів облікової політики і мали найбільший вплив на суми, визнані у фінансовій звітності, представлена у таких примітках:

- Примітка 8 – Кредити;
- Примітки 5 і 12 (б) (і) – Резерви під дебіторську заборгованість.

3 Основні принципи облікової політики

Принципи облікової політики, викладені далі, послідовно застосовувалися у звітних періодах, представлених в цій фінансовій звітності, якщо не зазначено інше.

(а) Припинена діяльність

Припиненою діяльністю є компонент бізнесу Товариства, діяльність та грошові потоки якого можуть бути чітко відособлені від іншої частини групи та який:

- являє собою окремий суттєвий вид діяльності або географічний район ведення операцій;
- є частиною єдиного скоординованого плану вибуття окремого суттєвого виду діяльності або географічного району ведення операцій або
- є дочірнім підприємством, придбаним виключно з метою наступного перепродажу.

Діяльність класифікується як припинена в момент її вибуття або в момент, коли ця діяльність відповідає критеріям класифікації в якості призначеної для продажу, якщо останнє відбулося раніше.

(б) Іноземна валюта**Операції в іноземних валютах**

У березні 2014 року, Національний Банк України анонсував перехід до режиму плаваючого обмінного курсу, що спричинило суттєву девальвацію національної валюти по відношенню до більшості іноземних валют. Починаючи з другої половини 2014 року, Україна зіткнулась зі значним дефіцитом надходжень у іноземній валюті, а українські банки постраждали від падіння ліквідності спричиненого достроковим поверненням депозитів фізичних осіб та серйозними труднощами в доступі до внутрішніх і зовнішніх джерел фінансування.

Курси обміну гривні по відношенню до основних валют, які були застосовані при складанні фінансової звітності, представлені таким чином:

Валюта	31 грудня 2018 р.	31 грудня 2017 р.
Російський рубль	0.398	0.489
Долар США	27.688	28.110
Євро	31.714	33.583

Операції в іноземних валютах перераховуються у функціональну валюту за курсами обміну, що діють на дати здійснення операцій.

Монетарні активи та зобов'язання, деноміновані в іноземних валютах на дату звітності, перераховуються у функціональну валюту за курсами обміну, встановленими на цю дату.

Прибуток або збиток від курсових різниць по монетарних статтях – це різниця між амортизованою вартістю у функціональній валюті на початок періоду, скоригованою на ефективну процентну ставку і платежі протягом періоду, та амортизованою вартістю в іноземній валюті, перерахованою за курсом обміну на кінець звітного періоду.

Немонетарні статті, деноміновані в іноземних валютах, які відображаються за історичною (первісною) вартістю, перераховуються за курсами обміну, що діяли на дату операції. Курсові різниці, що виникають при перерахуванні, визнаються у прибутку або збитку.

(в) Оцінка справедливої вартості

Справедлива вартість – це ціна, яка буде отримана при продажі активу чи сплачена при передачі зобов'язання при здійсненні звичайної операції між учасниками ринку на дату оцінки в принципі, або за його відсутності, найбільш вигідному ринку, на який у Товариства є доступ на цю дату. Справедлива вартість зобов'язання відображає ризик неплатоспроможності.

Якщо можливо, Товариство оцінює справедливу вартість інструменту використовуючи котирування для такого інструменту на активному ринку. Ринок вважається активним, якщо операції для активів та зобов'язань здійснюються з належною частотою та об'єм забезпечує інформацію щодо цін на безперервній основі.

Якщо немає котирувань на активному ринку, Товариство застосовує методи оцінки, які максимально використовують релевантні доступні вхідні дані та мінімізує використання недоступних даних. Вибраний метод оцінки включає всі фактори, які б учасники ринку взяли до уваги при здійсненні оцінки транзакції.

Найкращим доказом справедливої вартості фінансового інструменту на дату початкового визнання є, за нормальних умов, ціна транзакції, тобто справедлива вартість винагороди наданої або отриманої. Якщо Товариство встановлює, що справедлива вартість при первісному визнанні

відрізняється від ціни транзакції та справедлива вартість не підтверджується ані котируванням на активному ринку для подібних активів чи зобов'язань, ані базується на методі оцінки, що використовує лише дані з доступних ринків, фінансовий інструмент при первісному визнанні оцінюється по справедливій вартості та коригується для відстрочення різниці між справедливою вартістю та ціною транзакції. Надалі, така різниця визнається у прибутках або збитках на відповідній основі протягом життя інструменту, але не пізніше, ніж коли оцінка повністю підтверджена доступними ринковими даними або закриттям операції.

Якщо для активу або зобов'язання оцінених за справедливою вартістю є ціна покупки (котирування на покупку) та ціна продажу (котирування на продаж), Товариство оцінює активи та довгу позицію по ціні покупки, а зобов'язання та коротку позицію по ціні продажу.

Товариство визнає перенесення між рівнями ієрархії справедливої вартості на кінець звітного періоду протягом якого зміна мала місце.

Товариство використовує наступну ієрархічну структуру методів оцінки для визначення справедливої вартості, що відображає суттєвість вхідних даних використаних для оцінки:

- Рівень 1: вхідні дані, а саме котирування на активному ринку (нескориговані);

- Рівень 2: вхідні дані інші, ніж котирування, включені в Рівень 1, які доступні прямо (як котирування) або опосередковано (похідні від цін). Дана категорія включає інструменти, які оцінюються використовуючи: котирування на активному ринку для подібних інструментів; котирування для ідентичних та подібних інструментів на ринках, які вважаються менш активними; або інші методи оцінки, коли всі суттєві вхідні дані прямо чи опосередковано доступні на ринку;

- Рівень 3: оцінка ґрунтується на вхідних даних щодо активу чи зобов'язання, які є недоступними на ринку.

Переходів меж рівнями не було.

(г) Фінансові інструменти

Товариство вперше застосувало МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» з 1 січня 2018 року.

МСФЗ 9 встановлює вимоги щодо визнання та оцінки фінансових активів, фінансових зобов'язань і деяких договорів на покупку або продаж нефінансових об'єктів. Даний стандарт замінює МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка».

Вплив від переходу на МСФЗ 9 (після оподаткування) на вхідний залишок резервів та нерозподіленого прибутку є несуттєвим.

Далі представлена нова інформація про нові значущі облікові політики, а також опис характеру і впливу змін, внесених до попередніх облікових політик.

У наступній таблиці та примітках до неї пояснюються вихідні категорії оцінки відповідно до МСБО 39 та нові категорії оцінки відповідно до МСФЗ 9 для кожного суттєвого класу фінансових активів та зобов'язань Товариства станом на 1 січня 2018 року.

	Вихідна класифікація відповідно до МСБО 39	Нова класифікація відповідно до МСФЗ 9
Фінансові активи		
Торгова та інша дебіторська заборгованість	Кредити та дебіторська заборгованість	За амортизованою вартістю
Грошові кошти та їх еквіваленти	Кредити та дебіторська заборгованість	За амортизованою вартістю
Фінансові зобов'язання		
Короткострокові кредити банків	Інші фінансові зобов'язання	Інші фінансові зобов'язання
Торгова кредиторська заборгованість	Інші фінансові зобов'язання	Інші фінансові зобов'язання

(i) Визнання та оцінка

Первісне визнання дебіторської заборгованості та випущених боргових цінних паперів здійснюється на дату їх виникнення. Первісне визнання всіх інших фінансових активів та фінансових зобов'язань здійснюється на дату укладення угоди, коли Компанія стає стороною договору про фінансовий інструмент.

Фінансовий актив (якщо він не є дебіторською заборгованістю без суттєвої фінансової складової) або фінансове зобов'язання спочатку оцінюється за справедливою вартістю, плюс, в разі, якщо вони не відображається за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки як прибутків або збитків (FVTPL), витрати на операцію, безпосередньо пов'язані з його придбанням або емісією. Первісна оцінка дебіторської заборгованості без суттєвої фінансової складової відбувається за ціною операції.

(ii) Класифікація та подальша оцінка

Фінансові активи

При первісному визнанні фінансовий актив класифікується як: оцінений за амортизованою вартістю; за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки в іншому сукупному доході (FVOCI) - боргові інструменти; FVOCI - інвестиції в капітал інших суб'єктів господарювання; або за справедливою вартістю, з відображенням переоцінки у прибутку або збитку (FVTPL).

Фінансові активи не перекласифікуються після їх первісного визнання, якщо тільки Компанія не змінює свою бізнес-модель з управління фінансовими активами, у такому разі всі відповідні фінансові активи перекласифікуються в перший день першого звітного періоду після зміни бізнес-моделі.

Фінансовий актив оцінюється за амортизованою вартістю, якщо він відповідає обом наступним умовам і не оцінюється за справедливою вартістю, з відображенням переоцінки у прибутку або збитку (FVTPL):

- умовні події, які можуть змінити терміни або суму грошових потоків;

- умови, які можуть регулювати договірні ставки купона, включаючи особливості змінної ставки;
- дострокове погашення та особливості пролонгації;
- умови, які обмежують вимоги Компанії грошовими потоками від обумовлених активів (наприклад, кредити без права регресу).

При первісному визнанні інвестиції в капітал, яка не утримується для торгівлі, Компанія може безвідклично обрати відобразити подальші зміни справедливої вартості інвестиції в іншому сукупному доході. Такий підхід застосовується залежно від інвестиції.

Усі фінансові активи, які не класифікуються як оцінені за амортизованою вартістю, або FVOCI, як описано вище, оцінюються за FVTPL. При первісному визнанні Компанія може безвідклично оцінювати фінансовий актив, який в іншому випадку підлягає оцінці за амортизованою вартістю, або за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки в іншому сукупному доході (FVOCI) за справедливою вартістю, з відображенням переоцінки у прибутку або збитку (FVTPL), якщо такий підхід повністю або суттєво прибирає ефект невідповідності у бухгалтерському обліку, що інакше мав би місце.

Фінансові активи - оцінка бізнес-моделі

Компанія здійснює аналіз щодо мети бізнес-моделей, в рамках яких утримуються активи, на рівні кожного окремого портфеля фінансових інструментів, оскільки це найкращим чином відображає спосіб управління бізнесом і надання інформації управлінському персоналу. При цьому Компанією враховується така інформація:

- умовні події, які можуть змінити терміни або суму грошових потоків;
- умови, які можуть регулювати договірні ставки купона, включаючи особливості змінної ставки;
- дострокове погашення та особливості пролонгації;
- умови, які обмежують вимоги Компанії грошовими потоками від обумовлених активів (наприклад, кредити без права регресу).

Передача фінансових активів третім особам за угодами, припинення визнання яких не передбачається, не вважається продажем для цієї мети, що відповідає продовженню визнання активів Компанією.

Фінансові активи, що утримуються для торгових операцій або управляються та результативність яких оцінюється на основі справедливої вартості з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку (FVTPL) оскільки вони не утримуються ані з метою отримання передбачених договором грошових потоків, ані з метою як отримання передбачених договором грошових потоків, так і продажу фінансових активів.

Фінансові активи – оцінка того, чи є передбачені договором грошові потоки виключно виплатою основної суми та процентів (критерій SPPF)

Для цілей даної оцінки «основна сума» визначається як справедлива вартість фінансового активу при його первісному визнанні. «Проценти» визначаються як відшкодування за вартість грошей у часі, за кредитний ризик щодо основної суми, що залишається непогашеною протягом певного періоду часу, та за інші основні ризики і витрати, пов'язані з кредитуванням (наприклад, ризик ліквідності та адміністративні витрати), а також маржу прибутку.

При оцінці того, чи є передбачені договором грошові потоки виключно виплатами основної суми і процентів на непогашену частину основної суми, Компанія аналізує договірні умови фінансового інструмента. Це включає оцінку того, чи містить фінансовий актив яку-небудь договірну умову, яка може змінити терміни або суму передбачених договором грошових потоків так, що фінансовий актив не буде відповідати аналізованій вимозі. При проведенні оцінки Компанія аналізує:

Умова про дострокове погашення відповідає критерію SPPI в тому випадку, якщо сума, сплачена при достроковому погашенні, представляє по суті непогашену частину основної суми і проценти на непогашену частину та може включати обґрунтовану додаткову компенсацію за дострокове припинення дії договору. Крім того, в тому випадку, якщо фінансовий актив придбається або створюється з премією або дисконтом щодо зазначеної в договорі номінальної суми, сума, що підлягає виплаті при достроковому погашенні, по суті являє собою зазначену в договорі номінальну суму плюс передбачені договором нараховані (але не виплачені) проценти (і може також включати обґрунтовану додаткову компенсацію за дострокове припинення дії договору), вважається як та, що відповідає критерію, якщо при первісному визнанні фінансового активу справедлива вартість його умови про дострокове погашення є незначною.

Фінансові активи – Прибутки або збитки при подальшій оцінці

При подальшій оцінці фінансових активів застосовуються такі принципи облікової політики.

Фінансові активи, що оцінюються за FVTPL	Ці активи в подальшому оцінюються за справедливою вартістю. Чисті прибутки та збитки, включаючи будь-який процентний дохід або дивіденди, визнаються у прибутках або збитках.
Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою вартістю	Ці активи згодом оцінюються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної процентної ставки. Амортизована вартість зменшується на суму збитків від зменшення корисності. Процентний дохід, прибутки та збитки від курсових різниць та зменшення корисності визнаються у прибутках або збитках. Будь-який прибуток або збиток при припиненні визнання визнається в прибутку чи збитку.
Боргові інвестиційні цінні папери, що оцінюються за FVOCI	Ці активи в подальшому оцінюються за справедливою вартістю. Процентний дохід, що розраховується з використанням методу ефективної процентної ставки, прибутки та збитки від курсових різниць та знецінення визнаються у прибутку чи збитку. Інші чисті прибутки та збитки, визнані в складі іншого сукупного доходу При припиненні визнання прибутки та збитки, накопичені в іншому сукупному доході, пере класифікуються в прибуток або збиток.
Інвестиції в капітал інших суб'єктів господарювання, що оцінюються за FVOCI	Ці активи в подальшому оцінюються за справедливою вартістю. Дивіденди визнаються як дохід у прибутку чи збитку, якщо вони не є очевидним відшкодуванням частини собівартості інвестиції. Інші чисті прибутки та збитки визнаються в іншому сукупному доході та ніколи не пере класифікуються в прибуток або збиток.

Фінансові активи Компанії включають торгіву та іншу дебіторську заборгованість, а також грошові кошти та їх еквіваленти, та класифікуються як фінансові активи за категорією амортизованої вартості.

Фінансові зобов'язання – Класифікація, подальша оцінка та прибутки або збитки

Фінансові зобов'язання класифікуються як оцінені за амортизованою вартістю або за справедливою вартістю, з відображенням переоцінки у прибутку або збитку (FVTPL). Фінансове зобов'язання класифікується як оцінене за справедливою вартістю, з відображенням переоцінки у прибутку або збитку (FVTPL), якщо воно класифікується як утримуване для торгівлі, є похідним фінансовим інструментом, або визначається як таке при первісному визнанні. Фінансові зобов'язання, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням переоцінки у прибутку або збитку (FVTPL), оцінюються за справедливою вартістю, а чисті прибутки та збитки, включаючи будь-які процентні витрати, визнаються у прибутках або збитках. Інші фінансові зобов'язання згодом оцінюються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної процентної ставки. Процентний дохід, прибутки та збитки від курсових різниць визнаються у прибутках або збитках. Будь-який прибуток або збиток при припиненні визнання визнається в прибутку чи збитку.

(iii) Припинення визнання

Фінансові активи

Припинення визнання фінансових активів Компанією відбувається, якщо закінчується строк дії прав Компанії відповідно до договору на отримання грошових коштів від фінансових активів або якщо воно передає передбачені договором права на отримання грошових коштів від фінансових активів в рамках операції без збереження практично всіх ризиків та вигод, пов'язаних із правом володіння фінансовим активом.

Компанія бере участь в операціях, за допомогою яких передає активи, визнані у звіті про фінансовий стан, але зберігає всі або майже всі ризики та винагороди від переданих активів. У таких випадках визнання переданих активів не припиняється.

Фінансові зобов'язання

Компанія припиняє визнання фінансового зобов'язання, коли зазначені у договорі зобов'язання були виконані, анульовані або строк їх дії закінчився. Компанія також припиняє визнання фінансового зобов'язання, коли його умови змінені, а грошові потоки від модифікованого зобов'язання суттєво відрізняються від попередніх; в цьому випадку нове фінансове зобов'язання, що базується на модифікованих умовах, визнається за справедливою вартістю.

В разі припинення визнання фінансового зобов'язання різниця між балансовою вартістю та сплаченою винагородою (включаючи будь-які передані негрошові активи або прийняті на себе зобов'язаннями) визнаються у звіті про прибутки та збитки.

(iv) Взаємозалік

Фінансові активи та фінансові зобов'язання згортаються, і відповідна чиста сума відображається у звіті про фінансовий стан тоді і тільки тоді, коли Компанія має юридично забезпечене право на їх взаємозалік та намір або здійснити розрахунок по них на нетто-основі, або одночасно реалізувати актив та погасити зобов'язання.

(v) Кредитний ризик

Кредитний ризик являє собою ризик фінансового збитку для Компанії в результаті невиконання клієнтом або контрагентом за фінансовим інструментом своїх зобов'язань за договором. Кредитний ризик виникає переважно у зв'язку з дебіторською заборгованістю клієнтів.

Максимальний рівень кредитного ризику представлений балансовою вартістю фінансових контрактних активів.

Торгова та інша дебіторська заборгованість

Рівень кредитного ризику Компанії залежить, головним чином, від індивідуальних характеристик кожного клієнта. Проте управлінський персонал також бере до уваги демографічні характеристики клієнтської бази, у тому числі ризик дефолту в галузі, в якій здійснюють свою діяльність клієнти, оскільки ці фактори можуть впливати на рівень кредитного ризику, особливо за поточних складних економічних умов.

Управлінський персонал затвердив кредитну політику, відповідно до якої кожен новий клієнт підлягає індивідуальному аналізу на предмет його платоспроможності перш, ніж йому будуть запропоновані стандартні умови оплати і доставки продукції. Такий аналіз Компанії бере до уваги зовнішні рейтинги, якщо такі є.

Компанія обмежує свої кредитні ризики, пов'язані із торговою дебіторською заборгованістю шляхом встановлення максимального періоду платежу для клієнтів від одного до трьох місяців. При здійсненні моніторингу кредитного ризику, пов'язаного з кожним конкретним клієнтом, клієнти розподіляються на групи за своїми кредитними характеристиками залежно від того, чи вони є фізичними або юридичними особами, оптовими, роздрібними покупцями чи кінцевими споживачами, а також за своїм географічним розташуванням, галуззю, історією торгових операцій, а також залежно від існування фінансових труднощів у минулому.

Компанія не вимагає застави по торговій дебіторській заборгованості. Компанія створює резерв на покриття збитків від зменшення корисності, який являє собою її оцінку очікуваних збитків (ОКЗ) від торгової дебіторської заборгованості.

Оцінка очікуваних кредитних збитків від зменшення корисності для клієнтів, що підлягають індивідуальному оцінюванню

Компанія присвоює кожному кредиту рівень кредитного ризику на основі даних, які можуть використовуватися для прогнозу ризику збитку (включаючи, але не обмежуючись зовнішні рейтинги, фінансові звіти, що пройшли аудиторську перевірку, управлінські звіти, а також прогнози грошових потоків та наявна в пресі інформація про клієнтів), та із застосуванням ґрунтовного кредитного судження. Рівні кредитного ризику визначаються з використанням якісних та кількісних факторів, які вказують на ризик дефолту, та відповідають визначенням зовнішнього кредитного рейтингу, що присвоюються міжнародними рейтинговими агентствами Moody's Investors Service та Standard & Poor's

Кредити в межах кожного рівня кредитного ризику сегментуються за географічним регіоном та галуззю, а коефіцієнт очікуваних кредитних збитків (ECL далі по тексту) розраховується для кожного сегмента на основі статусу прострочених платежів та фактичної історії кредитних втрат за останні сім років. Ці коефіцієнти множать на скалярні множники, щоб відобразити різницю між економічними умовами протягом періоду, протягом якого були зібрані історичні дані, поточні умови та оцінки Компанії економічних умов щодо очікуваних термінів погашення дебіторської заборгованості.

Скалярні множники базуються на прогнозі ВВП та галузевих прогнозах. На 31 грудня 2018 року та 1 січня 2018 року не проводилася індивідуальна оцінка жодного клієнта.

(vi) Грошові кошти та їх еквіваленти

Знецінення грошових коштів та їх еквівалентів оцінюється на основі 12-місячного очікуваного збитку та відображає короткі строки погашення позицій. Компанія на основі зовнішніх кредитних рейтингів контрагентів вважає, що її грошовим коштам та їх еквівалентам притаманний низький кредитний ризик.